

Kolena se mi podlamovala. Ruce se mi třásly tak hrozně, že jsem meč málem pustil.

Zavrčela: „Umři, zlatíčko!“

A rozletěla se přímo na mě.

Polila mě hrůza. Udělal jsem jedinou věc, která mě napadla: máchl jsem mečem.

Kovová čepel ji zasáhla do ramene a hladce jí projela tělem, jako by bylo z vody. *Sssss!*

Paní Doddsová mi najednou připomněla hrad z písku před silným větrákem. Explodovala jako žlutý prach, vypařila se na místě a nezbylo po ní nic než smrad síry, skomírající jekot a ďábelský chlad ve vzduchu, jako by mě ty její žhoucí rudé oči pořád ještě pozorovaly.

Byl jsem sám.

V ruce jsem držel propisku.

Pan Brunner tu nebyl. Nebyl tu nikdo jiný než já.

Ruce se mi dosud třásly. Musel jsem mít ve svačině nějaké jedovaté houby nebo co.

Copak jsem si to všechno jenom vymyslel?

Vyšel jsem ven.

Začalo pršet.

Grover seděl u fontány a nad hlavou měl roztažený plánek muzea. Nancy Bobofitová tam stála, promočená po koupání ve fontáně, a něco řešila se svými hnusnými kamarádkami. Když mě uviděla, řekla: „Doufám, že ti paní Kerrová spráskala zadek.“

Zeptal jsem se: „Kdo?“

„Naše učitelka. Tsss!“

Zamrkal jsem. Žádnou učitelku jménem Kerrová jsme neměli. Zeptal jsem se Nancy, co to mele.

Jenom obrátila oči v sloup a odvrátila se.

Zeptal jsem se Grovera, kde je paní Doddsová.

Řekl: „Kdo?“

Ale předtím se zarazil a uhnul očima, takže mě napadlo, že něco tají.

„Tohle není legrace, člověče,“ zašeptal jsem mu. „Je to vážná věc.“

Nad hlavami nám zaduněl hrom.

Viděl jsem pana Brunnera, jak sedí pod červeným slunečníkem a čte si knížku, jako by se odtud ani nehnul.

Vydal jsem se k němu.

Vzhlédl ke mně, jako bych ho vyrušil. „Á, to bude moje tužka. Příště si, prosím, noste vlastní psací potřeby, pane Jacksone.“

Podal jsem panu Brunnerovi jeho propisku. Ani jsem si neuvědomil, že ji stále držím v ruce.

„Pane učiteli,“ oslovil jsem ho, „kde je paní Doddsová?“

Bez zájmu si mě změřil. „Kdo?“

„Další učitelský doprovod. Paní Doddsová. Učitelka matematiky.“

Zamračil se a naklonil se dopředu. Zatvářil se trochu starostlivě. „Percy, na téhle exkurzi není žádná paní Doddsová. A pokud vím, žádná paní Doddsová není ani na celé akademii Yancy. Není vám něco?“